

В дитинстві бачив я на кладовищі

Микола Руденко

В дитинстві бачив я на кладовищі:
З могил стовпи вставали вогняні.
Вони здіймалися все вище й вище—
І серце жахом зводило мені.

Хіба ж я знав, що вся Земля —
могила?..
На Північ дивлячись, кашкет зніми:
Полярне сяйво підіймає крила —
Чи не з кісток страшної Колими?..

Хтось каже: остогидло те до біса.
Я ж оком кидаю за пруг земний:
Впаде полярне сяйво, мов завіса,—
І загарцює вершник вогняний.

Не буде шаблі у його правиці:
Із серця він метатиме вогні.
Кого поpalять грізні блискавиці?
Кого оновлять в сонячнім горні?